

عنوان مقاله:

تحلیل روش دیالکتیکی در ساختار روایی رمان چشم‌هایش اثر بزرگ علوی برپایه رویکرد اسلوب‌شناسی گروویچ

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فروزان حق شناس گتایی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، دهقان، ایران

پریرسا داوری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، دهقان، ایران

مریم محمودی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، دهقان، ایران

خلاصه مقاله:

موضوع روایت‌شناسی، روش‌شناسی ساختار و شیوه روایت است. روایت متضمن مفهوم حرکت است. دیالکتیک نیز روشی است که در حوزه‌های جامعه‌شناسی و تاریخ به بحث درباره حرکت می‌پردازد. روایت‌شناسی و روش فلسفی دیالکتیک متضمن مفهوم زمان هستند و با رویکردهای پژوهشی به موضوع حرکت می‌پردازند. پژوهش حاضر می‌کوشد تمرکز خود را بر نوع و شیوه حرکت روایت در رمان چشم‌هایش معطوف کند و با رویکرد اسلوب‌شناسی گروویچ شیوه روایی رمان را تحلیل کند؛ همچنین چگونگی شیوه حرکت روایی را با انواع اسلوب‌های دیالکتیک بنمایاند. در این صورت ارزش هنری در بعد روایت‌شناسی و هنر روایت بزرگ علوی مشخص می‌شود. در روایت چشم‌هایش، حرکت با روش‌های متنوع دیالکتیکی ایجاد شده است. روش اکمال متقابل جبرانی و روش هم‌فراخوانی در تداوم یا دیرش روایی رمان تأثیرگذار است. ایجاد هیجان و تعلیق روایی نیز در روایت رمان چشم‌هایش از اسلوب دیالکتیک ابهام، تأثیر می‌پذیرد. این نوع گاه وارد اسلوب تقارنی و گاه قطبی‌شدن نیز می‌شود. در رابطه دیالکتیکی تقابل مناظر، شخصیت‌ها رفته‌رفته بُعد قطبی به خود می‌گیرند و شخصیت‌های اصلی همدیگر را طرد می‌کنند.

کلمات کلیدی:

روایت‌شناسی، نظریه دیالکتیک چنداسلوبی، گروویچ، بزرگ علوی، چشم‌هایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1182383>

